Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

►B

SMĚRNICE RADY 92/35/EHS

ze dne 29. dubna 1992,

kterou se stanoví pravidla a opatření pro tlumení moru koní

(Úř. věst. L 157, 10.6.1992, s. 19)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►M1	Nařízení Rady (ES) č. 806/2003 ze dne 14. dubna 2003	L 122	1	16.5.2003
►M2	Rozhodnutí Komise 2006/911/ES ze dne 5. prosince 2006	L 346	41	9.12.2006
►M3	Směrnice Rady 2006/104/ES ze dne 20. listopadu 2006	L 363	352	20.12.2006
►M4	Rozhodnutí Komise 2007/729/ES ze dne 7. listopadu 2007	L 294	26	13.11.2007
►M5	Směrnice Rady 2008/73/ES ze dne 15. července 2008	L 219	40	14.8.2008
►M6	Nařízení Komise (EU) 2018/415 ze dne 16. března 2018	L 75	18	19.3.2018

Ve znění:

►A1	Akt o přistoupení Rakouska, Švédska a Finska	C 241	21	29.8.1994
►A2	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	33	23.9.2003

Opravena:

►C1 Oprava, Úř. věst. L 308, 8.11.2006, s. 19 (92/35/EHS)

▼B

SMĚRNICE RADY 92/35/EHS

ze dne 29. dubna 1992,

kterou se stanoví pravidla a opatření pro tlumení moru koní

Článek 1

Tato směrnice stanoví pravidla a opatření pro tlumení moru koní.

Článek 2

Pro účely této směrnice se, pokud je třeba, použijí definice stanovené v článku 2 směrnice 90/426/EHS.

Hospodářstvím se však rozumí hospodářství ve smyslu směrnice 90/426/EHS a přírodní rezervace, ve kterých žijí koňovití volně.

Dále se rozumí:

a) *majitelem nebo držitelem* každá fyzická nebo právnická osoba či osoby, která(-é) vlastní koňovité nebo je(jsou) pověřena(-y) jejich držením, bez ohledu na to, zda za finanční odměnu či nikoliv;

b) *vektorem* hmyz druhu *Culicoides imicola* nebo jakýkoliv jiný hmyz třídy *Culicoides*, schopný přenést mor koní, identifikovatelný postupem stanoveným v článku 19 podle stanoviska Vědeckého veterinárního výboru;

c) *potvrzením* prohlášení příslušného orgánu o přítomnosti moru koní, založené na laboratorních výsledcích, nicméně v případě epizootie může příslušný orgán potvrdit chorobu na základě klinických a/nebo epidemiologických výsledků;

d) *příslušným orgánem* ústřední orgán členského státu odpovědný za provádění veterinárních kontrol nebo jakýkoli veterinární orgán, na který byla tato odpovědnost přenesena;

e) *úředním veterinárním lékařem* veterinární lékař jmenovaný příslušným orgánem.

Článek 3

Členské státy zajistí, aby výskyt moru koní nebo podezření na mor koní podléhalo povinné a okamžité ohlašovací povinnosti příslušnému orgánu.

Článek 4

1. Pokud hospodářství obsahuje jednoho nebo více koňovitých podezřelých z infekce morem koní, členské státy zajistí, že úřední veterinární lékař ihned zahájí úřední šetření, aby potvrdil nebo vyloučil přítomnost uvedené choroby.

▼B

2. Od okamžiku, kdy dojde k oznámení podezření z choroby, úřední veterinární lékař:

a) nechá podezřelé(-á) hospodářství umístit pod úřední dozor;

b) dá podnět k:

i) úřednímu sčítání koňovitých, přičemž u každého druhu se uvede počet již mrtvých koňovitých, koňovitých infikovaných nebo vystavených možnosti infekce, a k aktualizaci tohoto sčítání vzhledem ke koňovitým narozeným nebo uhynulým během doby podezření; údaje v tomto soupisu musí být na žádost předloženy a mohou být zkontrolovány při každé inspekční návštěvě;

ii) soupisu míst, u kterých je pravděpodobné, že usnadní přežití vektora nebo ho mohou hostit, a použití vhodných prostředků k dezinsekci takových míst;

iii) epizootologickému šetření v souladu s článkem 7;

c) pravidelně navštěvuje hospodářství, kde:

i) vyšetří každého tam drženého koňovitého;

ii) provede podrobné klinické vyšetření nebo pitvu podezřelých nebo mrtvých zvířat a odebere vzorky nutné pro laboratorní vyšetření;

d) zajistí, aby:

i) všichni koňovití v hospodářství(-ch) byli drženi ve svých ustájeních nebo v jiných místech, která jsou chráněna proti vektoru;

ii) veškeré přemísťování koňovitých do hospodářství nebo z hospodářství bylo zakázáno;

iii) uvnitř a okolo budov, ve kterých jsou ustájeni koňovití, byly použity vhodné desinsekční prostředky;

iv) mrtvá těla koňovitých, kteří v hospodářství uhynuli, byla zlikvidována, neškodně odstraněna, spálena nebo zakopána v souladu se směrnicí Rady 90/667/EHS ze dne 27. prosince 1990 o veterinárních pravidlech pro likvidaci a zpracování živočišného odpadu, jeho uvádění na trh a pro ochranu před patogenními původci v krmivech živočišného původu, též z ryb, kterou se zároveň mění směrnice 90/425/EHS ([1]).

3. Do zavedení úředních opatření uvedených v odstavci 2 provede majitel nebo držitel jakýchkoliv zvířat podezřelých z choroby veškeré nezbytné předběžné kroky k zajištění souladu s odst. 2 písm.d).

4. Příslušný orgán může použít kteréhokoliv z opatřeních stanovených v odstavci 2 na jiná hospodářství, pokud jejich umístění, zeměpisná poloha nebo styky s hospodářstvím, ve kterém je podezření z choroby, poskytují důvod k podezření z možné kontaminace.

([1]) Úř. věst. L 363, 27.12.1990, s. 51.

▼B

5. Kromě ustanovení odstavce 2 mohou být v souladu s postupem uvedeným v článku 19 stanovena zvláštní ustanovení pro přírodní rezervace, ve kterých žijí koňovití volně.

6. Opatření uvedená v tomto článku nejsou úředně odvolána, dokud trvá podezření příslušného orgánu na výskyt moru koní.

Článek 5

Očkování proti moru koní může být prováděno výlučně v souladu s ustanoveními stanovenými v této směrnici.

Článek 6

1. Pokud je výskyt moru koní úředně potvrzen, úřední veterinární lékař:

a) přistoupí neprodleně k utracení, které probíhá pod úřední kontrolou, všech koňovitých v zamořeném hospodářství, kteří jsou infikovaní nebo kteří vykazují klinické příznaky moru koní;

b) zařídí likvidaci, neškodné odstranění, spálení nebo zakopání mrtvých těl výše uvedených koňovitých v souladu se směrnicí 90/667/EHS a/nebo

c) rozšíří opatření stanovená v článku 4 na hospodářství nacházející se v okruhu 20 km (zahrnutá v ochranném pásmu) od zamořeného(-ých) hospodářství;

d) přistoupí v pásmu, stanoveném pod písmenem c), k systematickému očkování všech koňovitých očkovací látkou schválenou příslušným orgánem a označí je jasnou a neodstranitelnou značkou za použití metody schválené v souladu s postupem stanoveným v článku 19. Na základě epizootologických, meteorologických, zeměpisných nebo klimatických okolností může příslušný orgán upustit od požadavků na očkování. Příslušný orgán o tom uvědomí Komisi;

e) provede epizootologické šetření v souladu s článkem 7.

2. Příslušný orgán může rozšířit opatření stanovená v odstavci 1 za pásmo stanovené pod písmenem c) uvedeného odstavce, pokud zeměpisná, ekologická či meteorologická situace nebo přemísťování do hospodářství a z hospodářství, ve kterém byla choroba potvrzena, poskytují důvod pro podezření na rozšíření moru koní. Uvědomí o tom Komisi.

3. Pokud se pásmo uvedené v odstavci 1 nachází na území více než jednoho členského státu, příslušné orgány dotyčných členských států spolupracují na vymezení tohoto pásma. Pokud je to nezbytné, je pásmo vymezeno podle postupu stanoveného v článku 19.

Článek 7

1. Epizootologické šetření zahrnuje:

▼B

— délku doby, po kterou v hospodářství může být mor koní přítomen,

— možný původ moru koní v hospodářství a určení ostatních hospodářství, ve kterých se nacházejí koňovití, kteří mohli být infikováni nebo kontaminováni ze stejného zdroje,

— přítomnost a rozšíření vektorů choroby,

— přemísťování koňovitých do dotyčných hospodářství a z dotyčných hospodářství nebo odstranění jakýchkoliv mrtvých koňských těl z dotyčných hospodářství.

2. Je zřízena krizová jednotka za účelem plné koordinace všech opatření nezbytných k zajištění co nejrychlejší eradikace moru koní a pro účely provádění epizootologického šetření.

Obecná pravidla týkající se národních krizových jednotek a krizových jednotek Společenství přijme Rada na návrh Komise.

Článek 8

1. Členské státy zajistí, že příslušný orgán kromě opatření podle článku 6 vymezí ochranné pásmo a pásmo dozoru. Při vymezování pásem se přihlédne k zeměpisným, správním, ekologickým a epizootologickým faktorům spojeným s morem koní a k systému tlumení choroby.

2. a) Ochranné pásmo se skládá z části území Společenství o poloměru alespoň 100 km okolo celého zamořeného hospodářství.

b) Pásmo dozoru se skládá z části území Společenství rozprostírající se alespoň 50 km za ochranným pásmem, ve kterém nebylo posledních 12 měsíců prováděno systematické očkování.

c) Pokud se taková pásma nacházejí na území několika členských států, spolupracují na vymezení pásem uvedených pod písmeny a) a b) příslušné orgány dotyčných členských států. Pokud je to nutné, vymezuje se ochranné pásmo a pásmo dozoru v souladu s postupem stanoveným v článku 19.

3. Za účelem změny ohraničení pásem definovaných v odstavci 2 může být na základě řádně odůvodněné žádosti členského státu a v souladu s postupem stanoveným v článku 19, přijato rozhodnutí, jež přihlédne k:

— zeměpisné situaci a ekologickým faktorům,

— meteorologickým podmínkám,

— přítomnosti a rozšíření vektora,

— výsledkům epizootologických studií provedených v souladu s článkem 7,

— výsledkům laboratorních vyšetření,

▼B

— použití opatření pro tlumení, a to zejména opatření na dezinsekci.

Článek 9

1. Členské státy zajistí, aby byla v ochranném pásmu použita tato opatření:

a) zjištění všech hospodářství v pásmu, ve kterých se nacházejí koňovití;

b) provádění úředním veterinárním lékařem:

— pravidelných návštěv ve všech hospodářstvích, ve kterých se nacházejí koňovití,

— klinických vyšetření těchto koňovitých a podle potřeby i odebírání vzorků pro laboratorní vyšetření; musí být veden záznam o návštěvách a zjištěních;

c) koňovití opustí hospodářství, ve kterém jsou drženi, pouze pro přemístění pod úředním dozorem přímo na nutnou porážku na jatka, která se nacházejí v daném pásmu nebo v případě, kdy se v pásmu jatka nenacházejí, na jatka v pásmu dozoru určená příslušným orgánem.

2. Kromě opatření uvedených v odstavci 1 může být postupem podle článku 19 přijato rozhodnutí provést v ochranném pásmu systematické očkování koňovitých proti moru koní a jejich označení.

Článek 10

Členské státy zajistí, aby:

1. se v pásmu dozoru použila opatření stanovená v čl. 9 odst. 1. Pokud se však v pásmu dozoru nenacházejí žádná jatka, mohou být koňovití poraženi v ochranném pásmu na jatkách určených příslušným orgánem;

2. v pásmu dozoru bylo zakázáno veškeré očkování proti moru koní.

Článek 11

Doba užití a dodržování opatření stanovených v článcích 6, 8, 9 a 10 se určuje postupem podle článku 19. Pokud bylo provedeno očkování v souladu s čl. 6 odst. 1 a čl. 9 odst. 2, nemůže být tato doba v žádném případě kratší než 12 měsíců.

Avšak odchylně od čl. 9 odst. 1 písm. c) a čl. 10 odst. 1:

a) koňovití z ochranného pásma a pásma dozoru mohou být pod úředním dozorem a za podmínek stanovených v čl. 5 odst. 3 směrnice 90/426/EHS přemístěni do karanténní stanice uvedené v čl. 5 odst. 3 písm. d) uvedené směrnice;

▼B

b) přemísťování koňovitých v pásmech se stejným statutem podléhá povolení příslušných orgánů na základě následujících pravidel:

i) koňovití musí:

— projít předběžnou úřední kontrolou,

— být označeni a

— být doprovázeni úředním dokladem;

ii) členské státy zajistí, aby za žádných okolností nemohli koňovití očkovaní před méně než 60 dny opustit hospodářství, na kterém se nacházeli v době provádění očkování;

iii) členský stát informuje Komisi prostřednictvím Stálého veterinárního výboru o opatřeních provedených v této oblasti.

Článek 12

Pokud je v určité oblasti epizootie moru koní obzvláště závažná, přijímají se veškerá dodatečná opatření, která mají provést dotyčné členské státy, v souladu s postupem podle článku 19.

Článek 13

Členské státy zajistí, že příslušný orgán podnikne veškeré nezbytné a vhodné kroky, aby všechny zúčastněné osoby v ochranných pásmech a v pásmech dozoru byly plně informovány o platných omezeních a provedly kroky nutné pro vhodné provedení dotyčných opatření.

▼M5

Článek 14

1. Členské státy určí národní laboratoř pro provádění laboratorních vyšetření stanovených v této směrnici a zpřístupní údaje o uvedené laboratoři a jakékoli následné změny ostatním členským státům a veřejnosti.

Podrobná pravidla pro jednotné uplatňování tohoto odstavce mohou být přijata postupem podle článku 19.

2. Úkoly a povinnosti národních laboratoří určených v souladu s odstavcem 1 jsou stanoveny v příloze I.

3. Národní laboratoře určené v souladu s odstavcem 1 spolupracují s referenční laboratoří Společenství uvedenou v článku 15.

▼B

Článek 15

Pověřená laboratoř Společenství pro mor koní je uvedena v příloze II. Bez ohledu na ustanovení rozhodnutí 90/424/EHS, a zejména na článek 28 uvedeného rozhodnutí, jsou úkoly a povinnosti laboratoře určeny v příloze III.

Článek 16

Znalci Komise mohou provádět kontroly na místě v rozsahu nezbytném pro jednotné použití této směrnice a ve spolupráci s příslušnými orgány. Za tímto účelem mohou kontrolou reprezentativního počtu hospodářství ověřit, zda příslušné orgány sledují soulad s ustanoveními této směrnice. Komise informuje členské státy o výsledcích provedených kontrol.

Členský stát, na jehož území je kontrola prováděna, poskytne znalcům při provádění jejich úkolů veškerou nezbytnou pomoc.

Obecná pravidla pro provádění tohoto článku se stanoví postupem podle článku 19.

Článek 17

1. Každý členský stát vypracuje pohotovostní plán, který blíže určí, jak bude stát provádět opatření stanovená touto směrnicí.

Plán by měl umožnit přístup k zařízení, vybavení, personálu a veškerým dalším vhodným materiálům nezbytným pro rychlou a účinnou eradikaci choroby.

2. Kritéria, která mají být použita při vypracovávání plánů uvedených v odstavci 1 jsou stanovena v příloze IV.

Plány vypracované v souladu s těmito kritérii budou předloženy Komisi nejpozději do 3 měsíců od zahájení používání této směrnice.

Komise plány přezkoumá, aby určila, zda umožňují dosažení žádaného cíle, a navrhne dotyčnému členskému státu eventuálně nutné změny, zejména s cílem zajistit jejich slučitelnost s plány ostatních členských států.

Komise schválí plány, v případě nutnosti pozměněné, postupem podle článku 19.

Plány mohou být následně stejným postupem změněny nebo doplněny, aby se přihlédlo k vývoji situace.

▼C1

Článek 18

Přílohy se mění postupem podle článku 19.

▼M1

Článek 19

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat, zřízený článkem 58 nařízení (ES) č. 178/2002. ([1])

2. Odkazuje-li se na tento článek, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES. ([2])

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

▼B

Článek 20

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 31. prosince 1992. Uvědomí o tom neprodleně Komisi.

Přijímají-li členské státy tato opatření, musí v nich být učiněn odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob, jakým má být tento odkaz učiněn, si určí členské státy.

Článek 21

Na základě získaných zkušeností předloží Komise Radě do 1. října 1993 zprávu o používání této směrnice doplněnou o případné návrhy.

Článek 22

Tato směrnice je určena členským státům.

([1]) Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

PŘÍLOHA I

▼M5

_____

▼B

B. **ÚKOLY A POVINNOSTI NÁRODNÍCH LABORATOŘÍ PRO MOR KONÍ**

Národní laboratoře pro mor koní jsou odpovědné za koordinaci norem a diagnostických metod stanovených každou diagnostickou laboratoří ve členském státě, za používání činidel a za testování očkovacích látek. Za tímto účelem laboratoře:

a) mohou poskytovat diagnostická činidla diagnostickým laboratořím, které o ně požádají;

b) budou kontrolovat kvalitu všech diagnostických činidel používaných v daném členském státě;

c) budou organizovat pravidelné srovnávají testy;

d) budou udržovat izoláty viru moru koní z případů potvrzených v daném členském státě;

e) zajistí potvrzení pozitivních výsledků získaných v regionálních diagnostických laboratořích.

▼M4

PŘÍLOHA II

REFERENČNÍ LABORATOŘ SPOLEČENSTVÍ

▼M6

Laboratorio Central de Veterinaria – Área de Sanidad Animal
Ctra. M-106, P.K. 1,4
28110 Algete (Madrid)
ŠPANĚLSKO

▼B

PŘÍLOHA III

ÚKOLY A POVINNOSTI REFERENČNÍ LABORATOŘE SPOLEČENSTVÍ PRO MOR KONÍ

Referenční laboratoř Společenství má tyto úkoly a povinnosti:

1. po poradě s Komisí koordinovat metody používané členskými státy pro diagnostiku moru koní, a to zejména:

   a) typizací, uchováváním a poskytováním kmenů viru moru koní pro sérologické testy a pro přípravu antisér;

   b) poskytováním standardních sér a jiných referenčních činidel národním referenčním laboratořím za účelem standardizace testů a činidel používaných v jednotlivých členských státech;

   c) vytvořením a udržováním sbírky virových kmenů a izolátů moru koní;

   d) organizací pravidelných srovnávacích testů diagnostických postupů na úrovni Společenství;

   e) shromažďováním a vyhodnocováním údajů a informací o používaných diagnostických metodách a o výsledcích testů prováděných ve Společenství;

   f) charakterizací izolátů moru koní nejmodernějšími dostupnými metodami za účelem umožnění většího pochopení epizootologie moru koní;

   g) sledováním rozvoje v dozoru, epizoototiologii a prevenci moru koní ve světě;

2. aktivně napomáhat v diagnostice při propuknutí moru koní ve členských státech získáváním izolátů pro potvrzující diagnózy, charakterizaci a epizootologické studie;

3. napomáhat výuce nebo doškolování odborníků na laboratorní diagnostiku s ohledem na harmonizaci technik v rámci Společenství;

4. provádět vzájemnou a reciproční výměnu informací se světovou laboratoří pro mor koní, určenou Mezinárodním úřadem pro nákazy zvířat (IOE), a to zejména s ohledem na vývoj situace ohledně moru koní ve světě.

▼B

PŘÍLOHA IV

KRITÉRIA PRO POHOTOVOSTNÍ PLÁNY

Pohotovostní plány musí splňovat alespoň tato kritéria:

1. zřízení krizového střediska na národní úrovni, které koordinuje všechna nouzová opatření v dotyčném členském státě;
2. zajištění seznamu místních nouzových středisek, která mají odpovídající vybavení pro koordinaci opatření pro tlumení na místní úrovni;
3. poskytnutí podrobných údajů o personálu zapojeném do nouzových opatření, o jeho schopnostech a odpovědnosti;
4. každé místní nouzové středisko musí být schopno se rychle spojit s osobami nebo organizacemi, které jsou přímo nebo nepřímo dotčeny infekcí;
5. k dispozici bude vybavení a materiály pro řádné provedení nouzových opatření;
6. poskytnutí podrobných pokynů o činnostech, které mají být provedeny, a to včetně způsobu neškodného odstranění mrtvých těl, podezření a potvrzení infekce nebo kontaminace;
7. vytvoření výukových programů pro udržení a rozvoj dovedností v oboru a správních postupů,
8. diagnostické laboratoře musí mít vybavení pro postmortální vyšetření, nezbytnou kapacitu pro sérologii, histologii atd. a musí udržovat schopnost rychlé diagnostiky (za tímto účelem by měl být zajištěn rychlý převoz vzorků);
9. poskytnutí podrobností o odhadovaném množství očkovací látky proti moru koní potřebném v případě zavedení nouzového očkování;
10. zavedení ustanovení pro zajištění pravomocí nutných k provedení pohotovostních plánů.